

han fradrog samtlige Udrustningskonti, og derefter kom han til det Resultat, at ganske vist var Værstkontoen steget noget som en Følge af, at Udrustning og Oplægning var steget noget, men at det hele Billede, man fik, var dog Indtrykket — Nedgang. Men i Virkeligheden er Resultatet, at der ingen Nedgang er, thi lægger man samtlige Udgifter sammen, og tager man disse Udgifter med i Betragtning, som den høit ærede Minister næsten slog en Streg over eller i hvert Fald fastede en meget stærk Skjægge over, faar man en meget betydelig Fremaang. Fra 1880 — jeg tager blot Aarene 1880, 1882 og 1883 — er II. forøget med 56,000 Kr. i 1882 og i 1883 med 9000 Kr. desforuden; III. med 26,000 Kr., IV. er derimod formindsket med nogle faa Tusinde, 5000 Kr., og senere med 8000 Kr., og ligeledes er V. formindsket med en lille Sum, men VI. er forøget med 37,000 Kr. og derefter med 8000 Kr. Altsaa det samlede Resultat, naar man seer hele Kontoen under Et med Alt, hvad der vedrører Værstet, og ogsaa tager Summerne til Udrustning og Oplægning med i Betragtning — hvilket bør se, da det jo i Virkeligheden er der, at Søværnsloven skal vise sin Virkning — er en gennemgaaende Forhøielse. Desuden nævnte den høitærede Minister som et særligt Bevis paa, hvor langt man er gaaet ned paa Konto IV., at i 1878 havde vi bevilget derpaa 219,000 Kr., og at nu vare vi nede paa 154,000 Kr. Jeg veed ikke, om det var et Tilfælde, at den høitærede Minister tog Aaret 1878; det veed jeg ikke; men det var ganske mærkværdigt, thi dersom man vil sammenholde det Aar med det foregaaende, er det ganske exceptionelt høit, idet Budgettet for 1878 som Følge af, at der ingen Finantslov var i 1877, var kommen til at indeholde Udgifter, som vare udsatte fra 1877 og maatte bevilges for 1878, og derved fremkommer ganske sikkert det ovennævnte Resultat; men tager man 1876, var Udgiften 104,000 Kr. — det er det Hele — og nu ere vi altsaa oppe paa 154,000 Kroner; altsaa med andre Ord, lige det Omvendte er Tilfældet af det, den høitærede Minister vilde bevise. Den meget ærede Minister vilde bevise, at vi fra 1878 vare sunkne fra 219,000 Kr. til 154,000 Kr., men det virkelige Forhold er dette, at vi i Sammenligning med 1876 og derpaa følgende Aar ere stegne med 50,000 Kr. Jeg tror i det Hele taget, at den ærede Marinebestyrelse skal erkjende, at med Hensyn til Udgifter til Værstet ere vi gennemgaaende, men langsomt, stegne. Den ærede Marinebestyrelse stiller sine Forbringere smaa og faar dem efterhaanden igjennem, og saa ser man efter nogle Aars Forløb med

Forfrættelse, hvor høit man er kommen. Det er netop denne forsigtige Stigning, som har gjort, at vi have anset det for nødvendigt nu at holde igjen, efter at vi vare stegne saa høit; og det er ikke noget radikalt Skridt fra Flertallets Side, der her foreslaas. Det gjælder os blot om at holde den finantfielle Grændse, som vi i saa Henseende have fastsat.

Med Hensyn til Fyrvæsenet tror jeg heller ikke, den høitærede Ministers finantfielle Betragtning er ganske holdbar. Saa Fyrvæsenets Budget traf vi for nogle Aar siden en Overenskomst, jeg tror med den høitærede Minister selv, i Genhold til Oplysninger, han gav os, gjennem et Kort, hvorefter vi kunde se, hvor Meget af Forvandet der var belyst, og det er de Betragtninger, der fremkom i Udvalget efter disse Oplysninger, der have bewirket, at vi i Løbet af de senere Aar ere gaaede temmelig raff frem med Hensyn til Fyrvæsenet; men der har aldrig været Tale om nogen Normalbevilling til Fyrvæsenet, det kan der ikke være Tale om; det, det kommer an paa, er, at vi ikke komme til at staa for langt tilbage for andre Lande paa dette Omraade, og det bliver altid en Skjønssag, naar man er kommen saa langt frem, at man nu kan stoppe lidt op, om man saa vil standse lidt eller fortsætte med smaa Stridt; men jeg tror ikke, man kan sige, at her er gjort en Standsning, og jeg tror heller ikke, at man efter de store Arbejder, der i de senere Aar ere foretagne paa Fyrvæsenets Omraade, kan sige, at Folkethinget har vist Rarrighed overfor Fyrvæsenet. Hvad Færøerne angaar, saa har jeg modtaget Oplysninger, ikke støttet paa Enkelmand alene, men paa flere, der gaa ud paa, at naar dette Fyr paa Færøerne skulde lægges paa Naalsø, vilde det ikke gjøre Nytte for de forbiiseilende Skibe og kun meget tvivlsom Nytte for Thorshavn selv. Man mener, at det er Thorshavnspunkter, der have gjort sig gjældende; det veed jeg ikke, da jeg ikke er kjendt med de lokale Forhold, men jeg tror, der er Anledning til at gjøre denne Sag til Gjenstand for fornøjet Undersøgelse. — Med Hensyn til Præsten paa Kristiansø veed jeg ikke, hvilke Udgifter det meget ærede Ministerium har overtaget paa Kristiansø siden Verdens Skabelse. Jeg erindrer, at der var en Jordemoder, som den ærede Minister for et Par Aar siden henvendte sig til os om. Hende lode vi blive staaende paa Marineministeriets Budget. Der var jo ingen Grund til særlig at sende hende over til Kultusministeren — men med Præsten er det noget Andet.